

— 40 —

IV

Jafet diu que no vol mes
Alástichs als pantalons
Y Abel respon que cert es
Y jura que ja maymés
Durá botas ab talons,

— 37 —

PRIMER ACCÉSSIT À LA PLOMA DE PLATA

POEMA ÉPICH.

I

Jo tich un oncle, prop de la tia,
Jo á Adán y Eva soch mitx parent
Senyors, quan plora tinch alegria
Tinch una dent.

ADVERTENCIA.

Lo folletí hont publiquem tot lo premiat en lo humorístich certámen de *Lo Niu Guerrero*, comensá en lo número 8.

LO TEATRE CATALA.

una altura envejable de la que no pot devallar may mes, sembla que s' ha elevat lo teatre catalá d' uns quants anys en aqueixa part.

Tot aixó 'ns ho sembla: ¿no es vritat? Donchs es precis que anem analisant aqueixa part tan llamativa de nostre literatura, pera poguer entreveurer si es possible que quedi en son lloch, ó be si paulatinament pot reduhirse al seu estat primitiu.

Nasqué lo teatre catalá en l' Odeon anant per un camí de broma, indicantnos que volia treuer las penas que afligeixen á la humanitat; luego se doná un pas mes, y 's posaren en escena dramas de varios autors ahont segons al nostre entendre se ridiculizaban massa certs tipos catalans, que mes bé se 'ls podrian anomenar *bufons*.

Avesats ja en tan diferents costums, la opinió pública se feu parcial, es á dir, una part de públich, que acostumat á riurer, y veurer cops d' efectes dramátichs y sorpresas inesperadas, no sapigué apreciar, la verdadera vritat que altres autors los representaban per medi de comedias y dramas, y aixís fou com lo teatre catalá quedá coix, puig la influencia d' aquells, fou la ruina dels altres.

Los autors al veurer la preponderancia que prenian certs espectáculos, restaren callats, y per donar mes gran llissó, se proposaren no escriu-

rer, acció digne, una vegada que lo teatre catalá se habia convertit en un temple de miras particulars y en centre de unitat personal. Fins á nostres dias ja veyém lo que habem progressat, totas las obras dramáticas catalanas, no son, mes que, aberracions plagiadas de vicis y defectes, escepció feta de algunas molt notables y dignes de estar á primera fila, quan desgraciadament jauhen olvidadas.

Are se m' ocorreix una pregunta.

¿Per quin motiu habenthi tan bons escriptors no surt d' entre ells un crítich just é imparcial? Me sembla que no es demanar cosas del altre mon, puig homes te nostre literatura que podrian desempeñar tal misió, y de aqueix modo potser lo teatre trobaria un fré que 'l detindria.

Avuy dia, lo teatre catalá está bastant viciat, perque destacan molts produccions ahont no se observa lo estudi y talent de son autor, si no al contrari, que la obra que no hi haiji un ximple ó un tipo estrambótico y no sigui plena de inverossimilituts, ja no agrada.

¿Seguint aqueix pas, no pot caurer en la decadencia nostre teatre catalá? Podem estar convenuts que sí. ¿Perqué puig no hem de procurar salvarlo de aqueix perill? Escriguin los autors que sáben y comprénen que 'l teatre es una escola de bonas costums y moralitat, procurin guiar á bon camí á alguns autors, desterrant eixa colecció de tipos estravagants que desdihuen de la moralitat, y quedi lo teatre obert de bat á bat pera rebrer á los autors que fins are han tingut la ploma endormiscada.

Aqueixa es una de las solucions pera que lo nostre teatre se realisi; procuri la crítica ser justa y acertada, y de aqueixa manera, se podrá anar transformant.

Tots hi cáben en lo projecte, tothom ab mes ó menos influencia pot donar impuls á dita idea, y pot ser no seria tan llunyá lo temps en que las obras catalanas se vejessen traspasar lo Ebro, y traduhidas pera exjexecutarse en tots los teatres

de la península. ¡Digne fora dels escriptors catalans lo logro de aqueix projecte; y de aqueixa manera veurian los demés que lo nostre teatre també te amagats alguns tresors!

VICENS BARUTA Y VALLS.

L' HOME.

XI.

LOS BRASSOS.

RASSOS es lo nom que s' ha donat á aquestos dos *rem*s que 'n dich jo, puig que fan caminar la *nau* del treball en lo *mar* del progrés, pera enxiquir los passats segles y engrandir l' esdevenir dels pobles.

Ja comensém la vida, essent portats á *bras*, pera mostrarnos qu' ells son l' apoyo principal del ser humá y á mida que aném creixent, aném sabent també lo valor que te una *abrassda*, que ja de petits tenim desitjs de donar als sers que mes adorém en la vida; als que mes respecte debém guardar; als que debém nostre ecsistencia: als nostres pares.

Quan ja 'ns trovém en *brassos* de la juventut, allarguén trambé lo *bras* pera senyalar lo descubert *brasset* de una donzella, per qui desseguida 'ns vé la idea de averiguar si es semblanta la seva posició ab la nostra, es dir, si es del nostre *bras*, pera poguer un dia anarhi de *brasset*, interint busquém poguerla *abrassar* dissimuladament, mal sia en lo centre de la ignorancia; ó lo qu' es igual, en lo *ball*.

— 38 —

Jo soch un sabi, perxó tich tono
Jo tinch un home qu' es mitx amich
Jo de memoria lo Fleuri dono
Lo gros y l' xich.

Vingui qui vingui per res m' enfado
Cul d' olla 'm diuhen, ho preneh molt be
Jo soch un trunfo *condecorado*
Per matá 'l bé.

II.

*Ves esa nabo que parece un rabo
Pues se combierte en zarzaparrilla.*

Comensa la tormenta ab tal furor qu' espanta!
Y com se mulla 'l burro alli menjant ofals
Com neva! de quin modo! Fa un dia que m' encanta
Vaig á treure 'l parayguas perquè van las canals.

Que hermosa qu' ets nineta que hermosa qu' ets m' aymia
Voldria que 'm diguesses, que 's lo que 't fá pená:
Jo vaig á n' al Teatro y 'l café cada dia
Escepte las vespradas que menjo bacallá.

Jo soch poeta, hermosa, jó soch un gran poeta
Jo sé cantar rumansos, també castells feudals
Jo tich divuit accésits perquè 'm feya esqueneta
La reyna de la festa un jorn als Jochs Florals.

L' amor faig á cabassos y quin talent m' aymia!...
De tant que jo t'estimo tin fet *malbien* lo cor.
Llurs pares en *flayrosas* floretas que 'l mar cria
Romandre en las *tenebras* me feyan mal humor.

— 39 —

¿Y que voleu fantasmas que axis ab ironia
Armeu tanta bullanga á dintre del café
Treyeu, treyeu lo mantó d' aprop la pensa mia...
Veyam, que vingui un altre, veurem qui ho fá mes be.

III.

¡Miedo en el corazon. llanto en los ojos!...

Ja ha arribat l' hora de tots morir
Adeu m' aymia! pensa ab ahir.

—Tots cap allá!—

Y 'ls ilergetas prenent l' escombria
Lo sol ne buscan, buscant la sombra.
Van á diná.

Lo cap de nafra te 'l capitá
Ja no 's recorda d' aná á esmorsá
Visca l' embut!

Y un legionari vol cargolins
Llegint un auca de redolins
Ab vers agut.

Y Cleopatra veuhen vení
Sobre l' esquena d' un brau rosí,
Molt satisfeta

De guerrers surten divuit ó vint
Llegint l' historia de don Crispin.
Y 's fan traveta

César de rabia los va maná
Apendre 'l Narro que falta 'ls fá
Tot be de cor.

Y deu camalichs com perxas d' alts
Treyent los mobles dalt los fanals
fense l' amor

Cumplerta la ditxa de portarla al bras, per es-
posa, com á mostrar éls la nostra unió, desitjem
ja portarhi un nin que sia lo fruit del amor que
ns abraça l'ànima engegada ab aquella abraçada
que ns donà aquell bras.

Y quan aixó logrem, es quan ab mes afany,
los que obrers hem nascut, deixem dormir al
infantó innocent, deixantli l'ampar del amor
matern con al millor centinella y aném pera
guanyarli lo aliment precis com á obligació que
ns imposa l'amor de pare, al veure nostre fill
al mateix bras que ns abraça per primera ve-
gada.

* * *
Que mes lloable que 'l sacrifici que 's tatxa l'
obrer que no te mes que 'ls brassos per sostenir á
sa aymada familia!

De bon matí se tasca ja lo que al vespre l'hi
haurá deixat cansats los brassos, que sols tenen
delit, quan lo sol s'ha post, pera abraçar al
fruit de son amor y al abre que l'hi prestá aquell
fruit, per qui ell conformat s'ha cansat los
brassos tot lo sant dia, prestant un servey á la
humanitat y donant una empena al carro del
progrés dels segles, degut al bras del obrer.

* * *
Los brassos, he comensat per dir que son los
rems que fan corre la nau del treball en lo mar
del progrés y ho repetexo; porque si algú 's mos-
tra contrari de la máxima, observi en éls los
puntals de la civilisació.

Els son los executors dels invents que sens'
ells sols se 'n coneixeria la teoria; sens poguerse
gaudir lo mon dels admirables resultats que pro-
dueix la práctica, aconseguida sols pèl bras del
obrer com á fidel deixeble del sant treball.

* * *
Son en fi los brassos, la mostra del agraïment y
dels sentiments humans, servint per armas als
que á la forsa bruta 's desafian y logran á voltas
veure 's engalonats, per haber sigut los que han
erborat la bandera de la independència-pàtria,
particularment la nostra que á tants brassos ha
omplert de estrelles y galons d'or.

* * *
Mes, dispensin que 'ls digui ja, que 'l bras
dret me está dibent que es dels que volen la
igualtat y te enveja de veure que 'l esquerra, no
fa mes que aguantar lo paper en que escrich
aquestas ratllas que acabo demanantlos que no
s' enfadin porque desitjo estirar los brassos.

Gestus.

LA VIDA.

SONET.

L'aurora amaneixent nos mostra 'l dia
mirall de goigs y plers que 'ls cors umplena
per 'xó al naixer l'infant s'espirit n'alena
sens pensá en lo futur que es tot falsia.

La vida es al entrahí floresta via
que 'l temps va mustigant y 'l goig enfrena
y ans d'arribar al fi rublent cadena
ne mostra vers sos ulls la Parca impia.

Tant sols la vida n'es trista esperança
que al realisar son fi ja ab pols nos mida
lo que hem sigut y som; Oh trist recort!

Sols la esperança 'ns dona per venjansa
y com mes gran es la esperança en vida
mes gran lo desengany es en la mort.

JOSEPH CARCASSÓ.

ACLARACIÓ.

Segons La Imprenta una atenta carta del senyor Pre-
sident del Jurat pera 'l certamen de las festas de la
Mercé, indica clarament als socis de Lo Niu guerrero
que 'l no acceptar son premi com tampoch lo nostre
es degut á interpretacions personals ahont no hi en-
tran ni ell, ni 'l doctor Panadés, que, al contrari; ho
agrahian,

Veuenhen alló de la imparcialitat?

SIGLE XIX.

Veigin á quan arriba la flaqueza humana.

En Valencia y altres capitals, las senyoras portan
unas cintas de color de carn á las que donan lo nom
de «sang de Frascuelo».

Aixó es una prova verídica de lo atrassats que
encare estem en Espanya.

POESIAS PREMIADAS

en lo certamen de Sans.

Cigarrera de plata: 40 Lo castell esfondrat.—Obras
rimadas de Ramon Lull: no s'adjudica.—Ploma de
plata: 83 La heroína.—Cuadro del senyor Pahisa: 107 La
festa major.—Cuadro del senyor Carrasco: 76 Lo lladre
casulá.—Escribania de plata: 75 Lo primer bés.—Exem-
plar del Quijote: 141 Lo para de familia, etc.—(Lema:
Amar al próxim com á si mateix.)—Busto del senyor
Tasso: 86 Lo cant del treball. (L. una cansó vull cantar,
etcétera.)—Joyer: 26 Lletra d'amor.—Medalla de pla-
ta: 47 A m'aymía.—Accessit: 90 Plany.—Corona de llo-
rer: 108 Treballant (L. Labor prima virtus.—Busto del
senyor Campeny: No se adjudica.—La repartició de
premis tingué lloch á las 4 de la tarde del dia 24 en lo
teatre de «La Familiar obrera.»

LLIBRES NOUS.

Habem rebut elegantment impresa la nova sarsue-
la en un acte original de un francés y arrelglada á la
escena catalana per lo senyor Aulés, que te per titol
Dos carboners.

Agrahim la galanteria del autor del arretglo.

REMITIT.

Sr. Director del JOCHS FLORALS:

Molt senyor meu y amich: espero de sa complacen-
cia, que insertará las presents ratllas en son apreciat
setmanari, per lo qual li quedarà agraït son S. S.

FERRAN RODRIGUEZ Y MASDEU.

Havent vist anunciada en lo teatro del Buen Retiro
una pessa ab lo titol de Cara y creu, vaig pensar de
cop (y moltes personas ab mi,) que posavan en escena
la pessa que ab dit titol se 'm estrená en lo teatro del
Olimpo, la nit del primer de Novembre del any 1872,
per la companyia de 'l reputat actor D. Anton Tutau y
que després s'ha fet en altres teatros; y al volguer en-
terármén, vaig saber que era un estreno de un'altre
pessa, original del senyor Feliu y Codina; el qual, con-
stantli l'existencia de Cara y creu per haverne vist un
exemplar manuscrit en las taulas del Retiro, y pregat
de part meua per un actor que la va estrenar y p'el re-
presentant de la Empresa que 'm va pagar la propie-
tat, á que cambiés lo titol de la seva nova producció,
negá á la amistat y al companyerisme de autors, lo
que á dreta lley y per justicia se li podia exigir, y ha
volgut estrenar sa obra ab un titol usat, y de propietat
meua, fentse indigne del seu bon nom.

Consti donchs al publich, que aixó ha sigut, ó favo-
ritisme de la Empresa per un determinat autor en
perjudici dels altres, ó una criminal intenció del adu-
rat autor de Lo pont del diable y altres bestiesas per l'
istil; el cual, no tenint suicient ingeni pera trovar un
titol nou, 'n gasta un qu' es original de un autor
novell y desconegut, que no per lo mal exit de sas
obras, sino per altres causas, no ha pogut ferlas im-
primir. Per lo tant, me crech obligat á escriur, usant
los titols de las obras del senyor Feliu y Codina,
amparat p'el refran que diu, que Quien roba al ladrón,
ha cien años de perdon; aplicanlo als robos literaris.

Gracia 24 de Agost de 1877.

FERRAN RODRIGUEZ Y MASDEU.

MANLLEU.

La festa major de Manlleu ha sigut molt lluida, pero
mes ho hauria sigut si hagues sen tingut llum.

¡Pero home! Senyor alcalde! De que 'ls serveix lo
tenir un gasometro fá quinze anys si 'n fa vuit que
no serveix!

Dongui pas á la vida, que aixó de anar á las foscas
costa moltes tamborellas! tingui present que som al
segle de la llum.

CONCURS.

Se proróga fins al 31 d'Agost lo plas pera la admis-
sió de dibuixos, obtant al premi de la il·lustració de
l'auca premiada en lo certamen humoristich de Lo
Niu Guerrero.

Lemas de las rebudas fins al 15:

Número 1. Un que proba.—N.º 2. Caball fort.—N.º 3.
Rumami Rumamá.—N.º 4. Sé bueno y te llamarán
tonto.—N.º 5. Beneyt del cabás.—N.º 6. No pierdo na-
da con dibujar aleluyas.—N.º 7. Sic nul lenitur... est.
—N.º 8. Los homes de be.—N.º 9. ¡Soch dels vostres!...
(Rubau 1872).

FIRAS DE BARCELONA.

La secció literaria y artística de las firas y festas de
Nostra Senyora de las Mercés, en vista de la impossi-
bilitat de poguer contar ab Verdi, Gounod ó Flotow,
en un de 'ls concerts que 's te projectat donar en un
d' aquells dias, se pensá desseguida en los noms de
D. Eusebi Dalmau y de D. Joan Goula, directors d'
orquestra procedits de una fama universal.

Dit concert es probable que tingui lloch en lo tea-
tre Principal, puig lo de 'l Liceo, no estará obert en
aquell temps per motiu de las obras de mellora que
se hi fan.

Creym que aqueix acort será ben rebut per tots
los filarmónichs.

MODO DE FER L' AMOR.

¡Tu ets la nina del meu ull,
tu ets mon port de salvació,
tu ets sense fer cap embull,
la nena que estimo jo!!

¡Tu ets ma vida, mon timó,
tu ets la estrelleta que 'm guia!
¡per Deu fes com la Maria
que 'm dona un nap per di aixó!!

Si 'm déixas sens mes ni mes
m'entrarán mols mals de caps,
¡per Deu no ho fassis Agnès
ó si no soch á ca 'n taps!
si no ho sabias, ja ho sabs
y si vols repetiré
si fas com fa la Mercé
¡que 'm regalá quatre naps!

Jo creuria ab ton amor,
(¡ho júro per nostre Deu)
si 'm deyas de tot bon cor
¡vina 'ls meus brassos fill meu!
un palacio de relleu
al moment te compraria,
si 'm quèya la loteria
y 'l billet fós comprat teu.

Per tu nena lo meu cor
sufreix de dia y de nit,
y si 'm dávals ton amor
fora calmat son neguit:
tot quan sens qu' ara t' he dit
igual de nit que de dia
sempre t' ho repetiria
¡si 'm comprabas un vestit!!

S. CAOT.

LA SENYORA COLOMA.

I.

A una noya molt maqueta,
fa vint anys que jo estimaba
y com n'era molt primeta
sempre que d'ella parlaba,
ne deya la Colometa.

II.

Passat temps, nos vam casar,
y no están ja tan de broma,
puig, que tot te de pasar
Colometa's va acabar,
quedantli tan sols Coloma.

III.

Are s'ha tornat tan grassa
que aquet nom ja no li escua,
y en que trobi jo que es massa,
sen Coloma un nom tan suau
li hauré de dir Colomassa.

D.ª FULANA DE TAL.

SENYOR EDUARDO AULÉS.

Un admirador de las sevas pessas, nos prega que ja
que en los Dos carboners, Romagosa bis, Lo diari ho por-
ta y altres demostra una afició en presentar jutges, se-
renos, civils ó alguna autoritat que afluxant la mosca
calla, l'hi presentem un nou argument per l'istil
dels que hi demostra certa experiència:

L'assumpto passa en un poble de la Isla de Cuba,
ahont un honrat administrador de correus, se l'hi
estranian dos certificats per valor de cent duros y que
da encaussat y separat de empleo.

Aquest com á bon Jan pot posarli Joan y luego al
jutge un nom mes elegant per exemple 'l de vosté.
Suposis que 'l jutge l'hi diu que pera quedar a re-
glat es questió de afluxar 50 unsas d'or, ó sían 800 du-
rets, que l'administrador se nega á donarlos y que
despres aquell ab una causa l'hi causi un perjudici
de 3,000 duros per l'abogat defensor, 3,000 mes de
gastos y multas, etc., 20 mesos de presó y altres pro-
pinas inesperadas que ab tot y treure una rifa de
25,000 duros, no puga veurer sa familia que pot suposar
se que viu en Tarragona y en cambi, lo senyor Jutge,
que avans era un tronat, se trobi al fi en sa Pàtria, rich
y triunfant de gloria publicant arguments per l'estil
del que avuy l'hi presentem, que quan menos será
verosimil.

Cumlim l'encàrrech que se 'ns ha fet y contem
que agraïrà l'bon zel.

PERIÓDICHS.

Han visitat nostre redacció el *Et Cétera*, abreviatura setmanal que's publica en Málaga, y *El Comercio*, setmanari mercantil, agrícola é industrial que veu la llum pública en Murcia.

Saludem als nous visitants als qui tornem ab molt gust la visita.

Sentim vivament lo percanse de'l *Et Cétera*, que ha sigut sospès per tres mesos.

ILUSIO D' UN CEGO.

Si tan gran pintan la terra
com alguns han explicat,
si la veyia moriria
de no haberla vist avans.

A. BUSQUETS.

TEATRES.

La senyoreta Battú en lo dia de son benefici fou obsequiada ab tres magnífichs rams de flors, un adre's d' esquisit gust, un rich manto de blonda blanca, un medalló, una elegant sombrilla y demés objectes preciosos.

L' estreno del ball *Terpsicore* va ser satisfactori, particularment per la beneficiada la senyoreta Battú.

NOVETATS.

Dijous feu son benefici la eminent actriz senyora Pezzana de Gualtieri ab la obra en tres actes *La princesa Giorgio*, y la pessa *Una dama del primer imperio*, hont s' hi distingí notablement aixis com en lo recitar la Dolores de Campoamor *Quien supiera escribir*.

Fou obsequiada ab preciosos regalos y rams de flors com deu ferse á una artista qual nom passarà á la posteritat.

BON RETIRO.

Comforme várem prometre doném compte dels estrenos últimament fets per lo benefici de la senyoreta Cazorro. Las pessas *Cartilaginolalia* y *El teatro del Clavel* forem molt aplaudidas y los autors Senyors Colomé y Capmany poden estar satisfets de l' éxit de sas produccions.

—Dimecres á benefici del senyor Fontova estrenaren las pessas *Cara y creu* y *L' home peix*, la primera la van xiular, mal aplicada de títol ab l' argument que com tots los del senyor Codina es de *rondalla* y la segona, parodia de la *Miss Lurline*, no causá per xó la gracia que creyan alguns, per haber tingut la desgracia de rompre's un dels cristalls del Aquarium lo grán fer sortir los músichs ab los *papers mullats*.

La próxima setmana á benefici del senyor Fuentes s' estrenará una pessa de nostre amich En Joan Molas, titulada *Endavant las atxes* y un' altre de nostre company de redacció En Salvador Cort, ab lo títol de *Plouhen pares*.

Del mateix modo, imparcials com sempre 'n parlarem en lo número próxim.

TEATRE DE LA COMEDIA

En nostre número anterior nos descuydarem dir que en aquet Teatre regalá també un' rellotge d' or D. Rafel Deixeus al senyor Gutierrez en lo dia de son benefici.

La senyoreta Mauri feu també son benefici á qui feren alguns regalos uns quants jóves catalans lo que 'ns estranya bastant supost que la senyoreta Mauri diu ben alt que renega de sa patria Catalunya y que greu l' hi sab sernefilla, aixis com nos estranya també que acceptés los regalos, habent dit que menigua l' hi fora acceptar res dels catalans y no obstant n' accepta lo menjarhi las garrofes.

Dissapte feu també lo benefici la senyora Palladó que orgullosa de ser catalana, feu la pessa *Cassá al vol* 'hont fou aplaudida y demanada en escena pera regalarli un *moneder de plata*, unas *arracadas d' or* ab *topacio*, una *anell d' or* ab *rubi y perlas*, un *brassalet d' or* y *plata*, un *bano de nacar*, un *medalló d' or* ab un *precios estuta*, una *camelia artificial* y aplausos com se suposa.

ESPANYOL.

L' Emperador del Brasil quedá admirat del cant espanyol de *El Postillon de la rioja* y *La voz pública*.

S' está ensejant la preciosa y humoristica parodia del Hernani *El Suicidio de Alejo* y 's prepara ademés l' estreno de la zarzuela *A los toros* que tant aplaudida ha sigut en Madrid.

TIVOLI.

La pessa-zarzuela *Dos Carboners* del senyor Aules fou sumament aplaudida y la música del senyor Pérez Cabrero es algo senzilla pero alegre y elegant.

Dimars s' estrená també lo monólech *Water Queen* (Reyna de las áyguas) que fou també aplaudit l' autor que resultá ser En Gerardo Blanco.

ODEON.

S' está preparant una gran comedia de espèctacle per las firas y festas de la Verge de las Mercés, ab lo títol de *La perla de Catalunya* ó *La Verge de las Mercés* original de un conegut autor.

A LA MEVA.

Las xicas del teu carrer
me senyalan al lo dit,
cada colp que 't vinch á veurer
me retallan un vestit.

Cara de Verge tenias
quan me vares enganyar
ta careta d' ignocencia
cara, cara 'm va costar.

TROMPET DE REUS.

CARTA.

A UN EMPRESSARI.

Calsassas; si senyor res de *Empressari*, vosté es un *pantano* que 'l fan ballar com volen, un... qué l' hi diré? un director de Col·legi que fa certámens y lo Jurat l' hi desfá lo acordat per éll fentli fer papers de estrassa als que ab bon zel pensaban apoyarlo.

Si home si, jo vol que deixi lo pseudónim perque segons qui siga s' estreni la meua obra *Camarilla*.

Fuigi d' aquí, jo vull la verdadera gloria, no vull que per empenyo se 'm estreni una pessa com tam-poch ho voldria que se 'm dongués un premi en un certámen, considerantme amich del Jurat ó quan menos del Secretari que sempre es qui pasta la coca.

Per lo tant tornim á enviar pel correu la pessa *Camarilla* y quedis ab lo director y 'ls seus amichs que son las *sangoneras* del Teatre Catalá á qui pronostico poch anys de vida per haberhi *calsassas* com vosté.

No queda de V. atent ni S. S. Q. S. M. no B.

UN AUTOR NOVELL.

CERTAMEN DE SANS.

Nos estranya molt que en aquest certámen haigin deixat deserts certs premis, habent rebut composicions que hi obtaban y habent posat en son cartell que 's donarian á la millor poesia del tema senyalat. ¿No s' han rebut poesias? Donchs trihen la millor y 's complirà lo cartell ó sino posen á la que 'ns dará la gana y no á la millor.

APRECIACIÓ.

L' hom que diu mal de las donas
per mí may tindrà rahó;
puig que sé que son tan bonas....
que *malhaja la milló*.

JOSEPH O. MOLGOSA.

AVARICIA.

—Es tan lo que n' es avar,
deya En Pere d' En Badia,
que fins nega 'l saludar
als amichs que sol trobar,
per no dona 'ls ni 'l bon dia.

F. P. VALDÉS.

LO NEGRE BLANH.

Aquest *negre* que ab catxassa
camina are, Don Sevè,
pot creure qu' es de tal rassa
y puch dir sense ferguassa
l' he vist tan *blanch* com vosté.

TOSSINAYRE.

NOM DE LA FLOR NATURAL

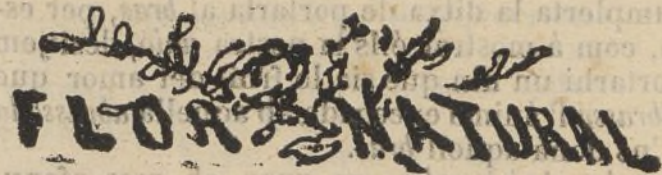
DELS «JOCHS FLORALS» PASSATS.

A-ME-RI-CA-NA.

NOM DE LA ANTERIOR

REINA DE LA FESTA.

—Donya endevinalla de l' ALBA.

Hermós mati d' estiu *hu-dos* de ninas
aprop del *tres-inversa* 's passejaban
ab un *tot* precios deperlas finas
y ab un *prima primera* que jugaban.

Mes trempadas que un *dos-girat* anaban
portant ab molta gracia un rich *tercera*
que acompanyat de rica cabellera
al mes *tres-girat*, *prima* l' engrescavan.

CHARRIERA.

Me veus y nom pots tocar,

Respiro per tot arreu

y si vull te puch matar

no deixante respirar,

que es aquet lo poder meu

Faig visitas pel teu cos

y á tu que 't deu agradar

pero si 'm poso rabiós

fins te faré venir tos

y fins te faré plorar.

Vaig al ayre y no so aucell,

me trovarás p' els vapors

pél carril á n' al fusell

y so manso com l' anyell

y causo sustos y plors.

LO COMPANYY DE EN LLOAS.

Lo nom d' aquesta senyora y 'l de la Flor natural
lo sabrán diumpenge próxim si no l' han endevinat.

A NOSTRES COLABORADORS.

Per massa menjar ó sia massa original fins lo próxim número no darém los *postres* ó sia la Correspondencia ó Memoria del senyor secretari.

ALS OBRERS.

Un reputat professor ensenya de llegir y escriure, aritmética y demés classes de 1.ª y 2.ª ensenyanza: de 8 á 10 del vespre, per poch preu.
S' informa en la Redacció d' aquest setmanari, carrer de la Riera Alta, 11, baixos, imprenta.

ESTAMPA

DE

PERE CASANOVAS Y COMPANYIA.

RIERA ALTA, 11, CÁRME, 104.

Aquest establiment conta ab un abundant sortit de caràcters, nous tots y dels mes moderns; ab la seguritat de poguer servir ab promptitut, perfecció y economia.

LLIBRERIA Y PAPERERIA

Y DEPÓSIT DE MUSICA

DE M. PUJOL Y MARTINEZ,

Rambla d' Estudis, n. 5.

En dit establiment se trova de venda la

SENS RIVAL EN LO MON

TINTA DICRÓICA

comunicativa, senzilla y de colors

MILLOR QUE TOTA LAS CONEGUDAS!

No oxida las plumas ni castiga 'l paper.

Papers pera escriure, de totas classes.

	Rs.
BIBLIA DE LA HUMANIDAD, per Michelet.	12
LAS MUJERES Y SUS NOMBRES.—ELLAS.	6
FULLAS SECAS, (poesias de D. S. Alsina).	2
MANUAL DEL PINTOR á la aguada y al lavad.	5
CATECISMO de los Maquinistas y fogoners.	10
EL MODERNO DESTILADOR LICORISTA.	24
Obras de Koch. de Verne, Mayne-Reid, Aimard y altres celebrats autors.	
Se admeten suscripciones á la Ilustració Espanyola y Americana, Moda y Correo.	

Secretaria: RAMBLA D' ESTUDIS, N.º 5, LLIBRERIA.

Barcelona: Estampa de Pere Casanovas y C.^a Riera Alta, 11.